

3. Cercetează Scripturile. Felul în care te călăuzește Duhul nu va contrazice niciodată Scripturile.

4. Evaluează posibilitățile și prilejurile pe care le ai.

5. Roagă-te cu insistență.

Călăuzirea Duhului Sfânt se va face văzută, dacă atât inima ta cât și mintea ta sînt deschise.

C. Aplicație

După ce membrii clasei și-au concentrat atenția asupra modalităților prin care ei pot distinge felul în care Duhul Sfânt îi călăuzește la o viață de slujire, pune-le următoarea întrebare:

Cum te înzestrează Duhul Sfânt ca să îndeplinești slujba la care te-a chemat? [Biblia ne învață că toți credincioșii au daruri de la Duhul Sfânt, daruri care îi ajută să slujească. Pe măsură ce te angrenezi într-o slujbă, îți vei cunoaște tot mai bine darurile. (Cei care lucrează cu tine le vor descoperi poate înaintea ta.) Îți vei descoperi punctele tari și punctele slabe și modul în care poți sluji cel mai bine în biserică.]

Este important să faci o legătură între Biblie și experiențele din viața de toate zilele ale elevilor tăi. Studiul ar trebui să aducă lucruri noi cu privire la modul în care Duhul Sfânt lucrează în viața credincioșilor.

Încheie ora cu aceste întrebări:

- Ce lucruri cunoști despre Duhul Sfânt, pe care nu le-ai cunoscut la începutul acestei ore?
- În ce direcții noi simți că te călăuzește Duhul?
- Ce vei face în săptămîna care urmează ca să răspunzi acelei călăuziri?

D. Rugăciune

Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru darul Duhului Sfânt. Îți mulțumim că el ne adîncește dragostea pentru Tine și ne dă putere să-Ți slujim. Ajută-ne să răspundem călăuzirii Lui și să punem în lucru darurile cu care El ne-a înzestrat. Amin.

E. De ținut minte

Duhul lui Dumnezeu și Fiul lui Dumnezeu lucrează în strînsă armonie.

LECȚIA 10

Duhul Sfânt în lucrarea lui Isus

Textul biblic: Matei 12:22-28; Luca 11:5-13.

Contextul biblic al lecției: Matei 12:22-32; Luca 11:5-13

Matei 12:22-28

22. Atunci I-au adus un îndrăcit orb și mut; și Isus l-a tămăduit, așa că mutul vorbea și vedea.

23. Toate noroadele, mirate, ziceau: „Nu cumva este acesta Fiul lui David?”

24. Cînd au auzit fariseii lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate draci decît cu Beelzebul, domnul dracilor!”

25. Isus, care le cunoștea gîndurile, le-a zis: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei însăși este pustiită; și orice cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși nu poate dăinui.

26. Dacă Satan scoate afară pe Satan, este dezbinat; deci, cum poate dăinui împărăția lui?”

27. Și dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri.

28. Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi“.

Luca 11:5-13

5. Apoi le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi are un prieten și se duce la el la miezul nopții și-i zice: ‘Prietene, împrumută-mi trei pîini,

6. căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu și n-am ce-i pune înainte’,

7. și dacă dinăuntru casei lui, prietenul acesta îi răspunde: ‘Nu mă tulbura; acum ușa este încuiată, copiii mei sînt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau pîini’,

8. vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să i le dea pentru că-i este prieten, totuși, pentru stăruința lui supărătoare, tot se va scula și-i va da tot ce-i trebuie.

9. De aceea și Eu vă spun: cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.

10. Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide.

11. Cine-este tatăl acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său pîine,

să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește?

12. Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie?

13. Deci, dacă voi, care sînteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cît mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duhul Sfînt celor ce I-L cer!”

VERSETUL DE AUR: „Deci, dacă voi, care sînteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cît mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duhul Sfînt celor ce I-L cer!” (Luca 11:13).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Prorocii despre misiunea lui Cristos, Isaia 42:1-9.
- M. Cum să înfrunți opoziția, Matei 7:1-12.
- M. Bindecuvîntările încercării, Iacov 1:12-21.
- J. Evitarea păcatului care nu se iartă, 2 Tesaloniceni 1:5:12.
- V. Valoarea încrederii, Iacov 1:2-8.
- S. Cum primim ceea ce cerem, 1 Ioan 3:19-24.
- D. Sursa puterii lui Isus, Matei 12:22-32.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să prețuiască mărgețul dar al Duhului Sfînt și ca ei să cunoască modul în care Duhul Sfînt poate lucra astăzi în viața lor.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult

- I. Ce înseamnă să te împotrivești Duhului Sfînt (Matei 12:22-28)
- II. Să cerem puterea Duhului (Luca 11:5-13)

Concluzie

- A. Duhul la lucru
- B. Negarea Duhului
- C. Aplicație
- D. Rugăciune
- E. De ținut minte

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

În prefața cărții sale intitulată *Duhul Sfînt*, Billy Graham spune: „Cu cîtiva ani în urmă, soția mea și cu mine am avut ocazia să petrecem o

scurtă vacanță în Elveția, ca oaspeți ai dr. Karl Barth, distinsul teolog elvețian. În cursul discuțiilor noastre l-am rugat să-mi spună ce anume crede el că va urma să se accentueze în teologie. Mi-a răspuns fără ezitare: ‘Problema Duhului Sfînt’.

În introducerea cărții, Billy Graham vorbește despre două mari nevoi spirituale pe care oamenii le au astăzi. Una este nevoia de iertare; cealaltă este nevoia de bunătațe.

„Dumnezeu a auzit acel prim strigăt... și i-a răspuns la Calvar... Dar Dumnezeu a auzit și cel de-al doilea strigăt al nostru, acel strigăt după bunătațe, și ne-a răspuns la Rusalii... *Mare lui dar al salvării Dumnezeu i-a adăugat darul, la fel de mare, al Duhului Sfînt...* El ne dă puterea de a fi cu adevărat buni!”

Același Duh Sfînt a fost la lucru în viața lui Isus.

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Copiii cred repede ceea ce li se spune. Mințile lor fragede sînt deschise și receptive la idei noi, și au imaginații vii. Ei nu se limitează la posibil sau probabil. Devenind adulți, ei își dezvoltă treptat o atitudine de genul: „Dă-mi voie să văd și atunci voi crede” — sindromul lui Toma necredinciosul.

Noi acceptăm destul de ușor faptul că Isus a devenit om și a trăit pe pămînt ca noi. Noi putem conceptualiza, din punct de vedere mintal, nașterea, omul, viața și moartea (chiar dacă nu putem înțelege toate implicațiile Întrupării).

Dar pentru cei mai mulți dintre noi, Duhul Sfînt este învăluit în mister. La urma urmei, cine a văzut vreodată un duh? Atitudinea „Permite-mi să văd și voi crede!” se interpune între noi și Duhul. Cu toate acestea, Duhul joacă un rol extrem de important în viețile noastre. Noi sîntem născuți în familia lui Dumnezeu prin activitatea Duhului. Noi sîntem învățați și călăuziți de Duhul.

I. Ce înseamnă să te împotrivești Duhului Sfînt (Matei 12:22-28)

(Versetele 29-32 nu fac parte din pasajul biblic citat. Cu toate acestea, pentru că și ele se ocupă de Duhul Sfînt, vei găsi poate că este de folos să le incluzi în studiul pe care îl faceți.)

Pe parcursul a trei versete, vedem cum de la extazul recunoașterii rolului mesianic al lui Isus se ajunge la totala negare a divinității Sale. Și mai mult decît o simplă negare, întîlnim afirmația că Isus, departe de a fi mult așteptatul Mesia, era în coaliție cu însuși Satan.

Episodul care ne prezintă aceste opinii diferite cu privire la Isus a fost un fenomen destul de obișnuit în perioada scurtă a misiunii lui Isus pe pămînt. Auzind că Isus se găsea în ținutul lor, niște oameni I-au adus un

om care era orb, mut și stăpînit de un demon. Nu ni se spune dacă aceștia au fost membrii familiei acestui om sau prietenii lui. Aducîndu-l pe acest sărman nenorocit la Isus, ei au așteptat ca Învățătorul să acționeze, și El a acționat într-adevăr. Matei spune simplu: „...și Isus l-a tămăduit“ (Matei 12:22). Uimită, mulțimea a întrebat în cor: „Nu cumva este acesta Fiul lui David?“ (12:23).

„Dintre toate numele care i-au fost atribuite lui Isus, Fiul lui David sună cel mai evreiește,“ spune William Barclay, „este cel mai adînc înrădăcinat în istoria poporului evreu... și reflectă cel mai bine așteptarea acestui popor“ (*Jesus As They Saw Him* — Isus, așa cum L-au văzut ei).

David a fost împăratul căruia evreii i-au acordat cea mai mare reverență. Ei l-au cunoscut ca pe un om după inima lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a promis lui David că tronul lui va „dăinui veșnic“ (2 Samuel 7:16), o aluzie la faptul că un Împărat veșnic (adică Mesia) Se va urca pe tron.

Poporul a crezut că Mesia va fi un împărat ca și David. Isaia a vestit că Împăratul care Se va așeza pe tronul Împărăției dreptății care va fi instaurată va fi din familia lui Isai (tatăl lui David). Mesia va fi un fiu în sensul că va fi un descendent al lui David. Profetul Ieremia a subliniat și el acest lucru: „Iată vin zile... cînd voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară“ (Ieremia 23:5).

„Expresia ‘Fiul lui David’ apare pentru prima dată în Psalmii lui Solomon, pe la jumătatea primului secol î.d.Cr. Rugăciunea poetului și patriotului care a scris acești psalmi a fost: ‘Privește Doamne și ridică-le pe împăratul lor, pe fiul lui David... ca El să domnească peste robul Tău Israel’ (Psalmii lui Solomon 17. 23). Speranța de a avea un împărat din casa lui David nu s-a stins niciodată“ (William Barclay, *Jesus As They Saw Him*).

Nu trebuie să ne surprindă deci faptul că Matei, a cărui Evanghelie le este adresată cititorilor evrei, a început relatarea cu „Cartea neamului lui Isus Cristos, fiul lui David“ (Matei 1:1).

Despre Mesia prorocii au spus că va face minuni. Isaia, vorbind despre ziua cînd pustia va înflori ca un trandafir — ziua venirii lui Mesia — a spus: „Atunci se vor deschide ochii orbilor, și se vor deschide urechile surzilor... și limba mutului va cînta“ (Isaia 35:5, 6). Isaia a mai spus: „În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cărții, și ochii orbilor, izbăviți de negură și întuneric, vor vedea“ (29:18).

Un om mut, orb și stăpînit de un demon a fost eliberat de lanțurile demonice care-l țineau legat. Limba lui a fost dezlegată și ochii lui au fost deschiși chiar acolo sub privirile lor. Nu este de mirare că ei au exclamat: „Nu cumva este acesta Fiul lui David?“ (Matei 12:23).

Auzind aceste cuvinte, fariseii, care erau întotdeauna atenți la ce se întimplă, au fost tulburați foarte tare. G. Campbell Morgan spune: „A

existat o frică continuă printre farisei și dregători că vor pierde controlul asupra poporului... Ei au văzut foarte clar că, dacă genul de învățătură [al lui Isus] va fi acceptat, ei își vor pierde în mod sigur puterea“ (*The Gospel of Matthew* — Evanghelia după Matei). Căutînd să potolească entuziasmul pe care mulțimile îl manifestau față de Isus, fariseii au vorbit cu asprime: „Omul acesta nu scoate dracii decît cu Beelzebul, domnul dracilor!“ (12:24).

Beelzebul era considerat conducătorul demonilor. A spune că Isus se coalizase cu conducătorul lumii demonice era o insultă extraordinară la adresa lui Mesia!

Isus i-a combătut foarte logic pe calomniiarii Lui, arătîndu-le ce ridicolă era acuzația lor. Dacă El scotea demonii cu o putere demonică, însemna că răul se războia cu răul. O casă dezbinată împotriva ei însăși este sortită dezastrului (12:25, 26).

Învățătorul a continuat și a arătat o a doua lacună în gîndirea fariseilor. Dacă El a scos dracii fiindcă a fost în coaliție cu demonii, cum pot atunci fariseii să explice alte cazuri de exorcism care au avut loc? Și acești draci au fost scoși printr-o putere demonică (12:27)? Ideea lui Isus a fost aceasta: „Dacă mă acuzați pe Mine în felul acesta, vă acuzați propriii voștri oameni care au scos demonii“.

Dacă ei acceptau că ceea ce făcea El era făcut prin puterea Duhului, atunci ei trebuiau să accepte afirmația că El este Mesia: „Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi“ (12:28).

Isus a mers un pas mai departe. El a știut că dușmanii Lui nu pot dovedi ceea ce au susținut, și anume că lucrurile pe care El le-a făcut în mod miraculos erau făcute prin puterea lui Beelzebul. Pentru a-și susține poziția, El le-a spus o pildă care vorbește despre faptul că un om nu poate intra în casa unui om tare fără ca în primul rînd să-l lege pe acest om, imobilizîndu-l. Omul cel tare din pilda lui Isus a fost, desigur, o aluzie la Satan. Isus a fost capabil să scoată demonii fiindcă El deja îl biruise pe Satan, omul cel tare din casă! G. Campbell Morgan parafrazează astfel cele spuse de Isus: „Faptul că scot demonii este o dovadă că Eu deja am pus mîna Mea victorioasă pe căpetenia demonilor și că Eu nu lucrez cu puterea lui, că am intrat deja în casa omului cel tare și l-am legat, și de aceea sînt în stare să-i prădez casa“.

Ripostînd la atacurile fariseilor, Isus a negat acuzația pe care aceștia i-au adus-o și blasfemia care era implicată în această acuzație, pentru că a-i atribui diavolului o lucrare a Duhului Sfînt era o blasfemie împotriva Duhului Sfînt (v. 31). Isus nu a făcut aceste lucrări mărețe prin puterea celui rău. Așa cum ne spune Sherman E. Johnson, în exegeza acestui pasaj din *The Interpreter's Bible* (Biblia comentatorului), o persoană care pretinde că nu Duhul Sfînt face aceste lucrări minunate, ci Satan, „se autoexclde de la iertare, tocmai datorită încăpățînării și nepocăinței ei“. El mai adaugă

că cuvintele rostite împotriva lui Isus nu sînt tot atît de grave ca acelea rostite împotriva Duhului, deoarece ele pot fi cauzate de o înțelegere greșită.

„Este limpede că singurul Duh care poate scoate demoni este Duhul Sfînt. A spune că cel rău face acest lucru înseamnă să confunzi toate problemele morale și spirituale, să-L identifiți pe Dumnezeu cu Satan. Aceasta este o atitudine care face imposibilă întoarcerea la Dumnezeu și pocăința adevărată, și cel care s-a făcut vinovat de acest păcat în nici un caz nu mai poate fi iertat. Păcatul acesta ridică o barieră pe care nici măcar dragostea lui Dumnezeu n-o poate trece; este un păcat care nu aparține timpului, ci veșniciei“ (Theodore H. Robinson, *The Gospel of Matthew* — Evanghelia după Matei).

Întrebarea 1

De ce vrut să spună mulțimea cînd a folosit numele „Fiul lui David“ cu privire la Isus?

(Răspuns) În zilele acelea, „Fiul lui David“ era un termen la modă și era folosit cu referire la Mesia, despre care poporul credea că va veni să le aducă izbăvire. Împăratul David a fost monarhul care s-a bucurat de cea mai adîncă reverență în istoria națiunii lor, și ei au crezut că Mesia va fi un rege ca David.

Întrebarea 2

De ce faptul că Isus a înfăptuit o minune a făcut ca mulțimea să-L vadă ca pe Mesia al lor?

(Răspuns) Fără îndoială că poporul era familiarizat cu cuvintele prorocilor, ca de exemplu Isaia, care a afirmat despre Mesia că va face minuni. El a profețit astfel: „Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor... și limba mutului va cînta“ (Isaia 35:5, 6).

Întrebarea 3

De ce a fost legătura făcută între Isus și Beelzebul atît de șocantă?

(Răspuns) „Beelzebul“ (unii spun că numele înseamnă „domnul muștelor“) a fost asociat în mintea oamenilor cu Satan. Matei vorbește despre el ca despre prințul demonilor. A spune despre Isus că este Beelzebul este echivalent cu a-L înjura.

Întrebarea 4

Cum a respins Isus acuzația fariseilor care afirmau că El scotea dracii prin puterea lui Beelzebul?

(Răspuns) Dacă Beelzebul I-ar fi dat putere să scoată demonii, ar fi însemnat că Beelzebul era în război cu sine însuși.

Întrebarea 5

De ce blasfemia împotriva Duhului Sfînt este considerată un „păcat care nu se iartă“ (vezi Matei 12:31, 32)?

(Răspuns) A nega integritatea Duhului Sfînt înseamnă a nega bunătatea Duhului și, de fapt, este un atac la adresa Trinității. Dacă Trinitatea nu este sfîntă, atunci natura plină de dragoste și de compasiune a lui Dumnezeu nu există, și însăși posibilitatea mîntuirii este negată.

În realitate, păcatul de neiertat este acel act al ființei umane care îl scoate pe om de pe orbita dragostei lui Dumnezeu și îl înlătură posibilitatea de a fi mîntuit.

II. Să cerem puterea Duhului (Luca 11:5-13)

„Există întotdeauna ceva romantic și atrăgător la un căutător,“ spune J.M.E. Ross, un scriitor de la începutul secolului al XX-lea, în comentariul său *The Gospel of Luke* (Evanghelia lui Luca). „Povestirile antice despre pelerinii și exploratori nu și-au pierdut încă farmecul, și cei care încă îndrăznesc să străbată înghețatele ținuturi polare sau pădurile tropicale, în căutarea unor locuri la care nu a ajuns încă nimeni, sînt în atenția întregii lumi. Există ceva în sufletele noastre care tresaltă de bucuria căutării și de bucuria găsirii.“

Ross a intitulat acest pasaj din Luca „Un scurt ghid pentru căutători“. Isus a rostit aceste cuvinte după o perioadă de rugăciune la sfîrșitul căreia El i-a învățat pe ucenici rugăciunea „Tatăl nostru“. Imediat după rostirea acestei rugăciuni, Luca redă pilda cu omul și cu musafirul de la miezul nopții. Luca este singurul dintre autorii Evangheliilor care ne relatează această întîmplare cu prietenul insistent. Totuși, și Matei ne vorbește în Matei 7:7-11 despre acest subiect al căutării și găsirii.

Întîmplarea redată de Luca subliniază faptul că atunci cînd un om începe să caute, el trebuie să fie gata să persevereze, și această perseverență va fi răsplătită. Omul care a bătut cu atîta insistență la ușa prietenului său a avut o problemă. Un călător în miez de noapte, împreună cu familia lui (lucrul acesta se subînțelege din faptul că a cerut trei pîini), a sosit în mod neașteptat, iar gazda, luată prin surprindere și pe nepregătite, nu a avut cele necesare ca să-i hrănească.

„Nu mă deranja; eu și familia mea sîntem în pat“ — culcați, după cum era obiceiul, în aceeași încăpere. Într-o casă palestiniană tipică, cu o singură încăpere, podeaua de pămînt era acoperită cu trestie sau cu papură uscată. O treime din spațiu era ocupat de bucătărie, iar spațiul de dormit era puțin înălțat. Familia dormea pe podea, pe niște paturi așezate în cerc în jurul focului de cărbuni.

„Acum ușa este încuiată“ (Luca 11:7). Ușile acestor case mici erau deschise în timpul zilei, dar închise noaptea pentru siguranță. Felul în care această expresie sună în limba greacă este că ușa a fost „încuiată ca să rămîină încuiată“.

Dar călătorul a bătut cu insistență. Dîndu-și seama că prietenul lui nu va pleca, omul s-a sculat și i-a dat lucrurile de care avea nevoie.

Ideea la care voia să ajungă Isus avea legătură cu Duhul Sfînt. Chiar dacă

dorim cu sinceritate puterea Duhului în viețile noastre, s-ar putea ca aceasta să nu ne parvină prea ușor. Ea nu este un dar obișnuit. Noi trebuie să cerem cu insistență această binecuvântare de la Dumnezeu. Trebuie să batem la ușa cerului așa cum a bătut omul acesta în miez de noapte la ușa casei prietenului său — cu perseverență, fără încetare.

Înainte de toate, noi trebuie să credem că Duhul Sfânt ne stă la dispoziție, avînd încredere că Dumnezeu este gata să ne împartă puterea Duhului. Și noi trebuie să ne demonstrăm dorința înflăcărată prin faptul că batem și batem mereu la ușa lui Dumnezeu. „Pîinea“ pe care dorim s-o avem din belșug este un dar pe care numai Dumnezeu poate să ni-l dea — prezența în viețile noastre a Duhului Sfânt care ne susține.

Noi trebuie să credem că nu există rugăciune fără răspuns, pentru că rugăciunea — conversația cu Dumnezeu — deschide ușa inimii lui Dumnezeu. Este adevărat că se poate întîmpla să nu ni se răspundă la rugăciuni așa cum am dori noi, dar răspunsul pe care ni-l dă Dumnezeu este cel mai bun răspuns posibil.

Rugăciunea, așa cum spune J.M.E. Ross, este „calea prin care descoperim, realizăm și primim, pînă cînd viețile noastre slabe sînt umplute cu toată plinătatea lui Dumnezeu. Acest lucru l-a făcut pe Oliver Cromwell să-i scrie fiicei sale: ‘A fi căutător înseamnă a fi aproape un găsitör; și fiecare căutător credincios și umil va fi în cele din urmă un găsitör. Căutător bucuros, găsitör bucuros’“.

Prin rugăciune noi venim în contact cu Dumnezeul Triunic. Cristos Însuși este acolo, în prag, fiindcă numai prin El putem veni la tronul lui Dumnezeu Tatăl. Și noi descoperim că Tatăl nu este o zeităte distantă și impersonală, o Inteligență eternă, ci o Ființă iubitoare, atotputernică, atotsfîntă, care ne poartă de grijă așa de mult, încît a croit calea prin care noi, cei care ne-am autoexpulzat din prezența Lui, să putem veni la El. Și apoi noi descoperim că Duhul Sfînt, Cel care ne stă la dispoziție gata să locuiască în noi, ne călăuzește viețile și ne dă putere să înțelegem Cuvîntul cel sfînt al lui Dumnezeu.

Întrebarea 6

Care este învățătura principală pe care o extragem din pilda celui care a bătut la ușă la miezul nopții?

(Răspuns) Din această pildă noi învățăm că puterea Duhului Sfînt ne stă la dispoziție, dar trebuie să ne recunoaștem nevoia și să-L căutăm cu sinceritate. Căutătorul sincer și perseverent va fi răsplătit. „Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima“ (Ieremia 29:13).

Concluzie

A. Duhul la lucru

În timpul unei campanii evanghelistice din Brandon, statul Manitoba, Canada, pastorul Primei Biserici Baptiste din Wichita, Kansas, dr. Roger L.

Fredrickson, a permis Duhului Sfînt să-i umple viața. Recent terminase o serie de predici cu privire la Persoana și lucrarea Duhului Sfînt, și în timpul acelei serii de predici el a început să vadă „ce înseamnă predarea, atît în viața mea cît și în viața bisericii“. Cînd s-a deschis influenței Duhului, a venit peste el o stare de pace și bucurie și a simțit o căldură înăuntru ființei sale. „Am cunoscut atunci ce au simțit acei ucenici cînd au spus: ‘Nu ne ardea inima în noi cînd ne vorbea pe drum’.“

O BISERICĂ TRANSFORMATĂ. Membrii Primei Biserici Baptiste din Wichita, Kansas, s-au deschis și au permis Duhului Sfînt să lucreze în mijlocul lor, spunea pastorul Roger L. Fredrickson. „De prea multe ori,“ spunea el, „bisericile evită să pună accent pe Duhul Sfînt. Se pare că ne este frică să ne testăm credința.“ Pastorul Primei Biserici Baptiste crede că Domnul ne cheamă înapoi la o lucrare autentică a Duhului.

Veștile cu privire la lucrarea Duhului Sfînt vin la biroul bisericii prin telefon, prin scrisori și în timpul vizitelor pastorului și ale altor lucrători din biserică. De exemplu, un misionar din Tailanda (fost pastor adjunct al bisericii din Wichita) a aflat că avea o tumoare care deja s-a extins la ganglionii limfatici. Diagnosticul a fost cît se poate de nefavorabil. Membrii din biserică s-au rugat pentru vindecarea lui. El a trecut acum de cei cinci ani critici, și conducerea confesiunii i-a permis, în baza unui certificat medical care arată o stare de sănătate perfectă, să se reîntoarcă în Tailanda.

„Duhul Sfînt lucrează în mijlocul nostru și pe alte căi,“ spune pastorul Fredrickson. „Membrilor bisericii li se dau puteri noi ca să-L mărturisească pe Domnul. Tot mereu, la adunările noastre de rugăciune auzim mărturisiri concrete despre acest lucru. Membrii noștri ne spun cum au fost îndemnați să vorbească despre Cristos cu un prieten sau cu un vecin. Răspunzînd îndemnurilor Duhului, ei au aflat că exact în momentul potrivit din viața celor care au fost vizitați, poate din cauza anumitor situații speciale din ziua sau săptămîna respectivă, aceștia au fost gata să-și deschidă inima pentru Isus Cristos.“

Invită-i pe membrii clasei tale să mediteze timp de cîteva minute asupra experiențelor pe care le-au avut ei cînd au fost călăuziți de Dumnezeu. Apoi dă-le elevilor prilejul de a împărtăși din aceste experiențe. Poate că cineva a fost călăuzit să-și schimbe serviciul. Sau poate că altul a fost călăuzit să urmeze o școală care l-a calificat să slujească în biserică sau în comunitate. Poate că unul dintre elevii tăi s-a simțit îndemnat să scrie o scrisoare sau să sune pe cineva la telefon și a descoperit că scrisoarea sau telefonul a venit tocmai la momentul potrivit, cînd trebuia să ajute pe cineva care trecea printr-un moment de încercare.

După acest timp în care elevii își împărtășesc experiențele, specifică faptul că expresia „călăuzit de Dumnezeu“ este un alt mod de a spune

„călăuzit de Duhul“. Acesta este Duhul Sfânt la lucru în viața unei persoane. Și acest fel de a lucra al Duhului Sfânt nu poate avea loc în noi și prin noi dacă nu capitulăm în fața Duhului.

Aceasta înseamnă că noi trebuie să acceptăm calitatea de Persoană a Duhului, ca o parte integrantă a Ființei Triunice. În acest moment al istoriei omenirii, Domnul nostru nu poate să fie cu noi în trup. Înainte de plecarea Domnului nostru, El le-a spus ucenicilor Săi că El nu-i va lăsa nemîngîiați, ci le va trimite un alt Mîngîietor. Acel Mîngîietor este Duhul Sfânt.

Noi ne-am născut din Duhul în familia lui Dumnezeu, dar atunci cînd capitulăm în fața controlului Duhului Sfânt, puterea Duhului Sfânt este degajată înăuntrul nostru și prin noi. În acel moment totul se petrece ca și cum stăvilarele sînt deschise și toată puterea este dezlănțuită.

Întrebarea 7

Care sînt cîteva cerințe pe care trebuie să le îndeplinim înainte ca Duhul Sfânt să poată lucra în viețile noastre?

(Răspuns) În primul rînd, noi trebuie să credem că Duhul Sfânt face parte din Dumnezeu Triunnic și că nu este doar o influență nedeslușită în viața noastră. Noi trebuie să înțelegem faptul că Duhul a venit de la Dumnezeu Tatăl, în locul lui Isus Cristos, cu scopul ca, în aceste zile, să fie Ajutorul nostru. Și noi trebuie să cedăm de bunăvoie călăuzirii Duhului, nu numai în activități legate de biserică, ci în orice domeniu al vieților noastre.

Întrebarea 8

Care sînt cîteva lucruri prin care dovedim că Duhul Sfânt este la lucru în și prin viețile noastre?

(Răspuns) Vor fi prezente roadele Duhului: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătaea, facerea de bine, credincioșia, blîndețea, înfrînarea poftelor (Galateni 5:22, 23). Dar, pe lîngă acestea, îndeamnă-i pe elevii tăi să vorbească despre anumite lucruri cum ar fi: victoria asupra unor ispite permanente, dorința de a-L mărturisi pe Domnul celor nemîntuși; călăuzirea în momentul cînd trebuie să luăm anumite decizii; grija pentru cei în nevoi; implicarea în probleme sociale legate de calitatea vieții.

B. Negarea Duhului

Între două biserici dintr-un mare oraș de pe coasta răsăriteană a Statelor Unite există un contrast puternic. Ambele biserici sînt cunoscute pentru vechimea lor în orașul în care sînt situate. Recent, într-o dimineață de duminică, în sala uneia s-au adunat aproximativ 700 de oameni. Buletinul duminical al acelei biserici ne arată că ea dispune de un program bogat de activități: rugăciune, repetiții de cor, întîlniri ale diferitelor comitete, o masă care se servește zilnic celor săraci din cartier, un „magazin“ unde se

pot obține haine pentru cîțiva dolari sau chiar gratuit, activități de consiliere spirituală și alte servicii.

În aceeași duminică, în cealaltă biserică, aproximativ 75 de persoane stăteau în băncile tapisate, în localul care are o capacitate de 600 de locuri. Ca și în cealaltă biserică, la serviciul divin, un cor bine instruit a cîntat minunat. Dar biserică este închisă aproape tot timpul săptămîinii. Aproape că singura activitate peste săptămînă este o cină la mijlocul săptămîinii și studiu biblic.

Închinîndu-te în prima din cele două biserici, poți simți fiorul cald al prezenței Duhului. Este evident că, în acea biserică, Duhul este forța dinamică. Cealaltă biserică pare să ducă lipsă de acea căldură.

Întrebarea 9

Care sînt lucrurile pe care le observați în biserică voastră, care reflectă prezența și lucrarea Duhului Sfânt?

(Răspuns) Se poate răspunde cel mai bine la această întrebare despărțind clasa în grupuri de două sau trei persoane și cerîndu-le grupurilor să analizeze activitățile bisericii. Ce programe s-ar mai putea adăuga activității bisericii sub călăuzirea Duhului?

Adu grupurile din nou împreună, și cere fiecărui grup să răspundă. Poți scrie răspunsurile pe tablă. Cere-le elevilor să sugereze modalități prin care puteți întări activitatea evanghelică a bisericii, activitatea misionară și activitățile sociale.

C. Aplicație

Se merită ca astăzi să repetăm cuvintele lui A.J. Gordon, scrise după 1890: „Așa după cum Isus Cristos a venit în lume să-și ducă la îndeplinire misiunea la un anumit timp... tot așa Duhul Sfânt, pentru a-și împlini misiunea bine definită, a venit în lume la o dată prestabilită; El Își duce acum la îndeplinire misiunea pe pămînt“ (*The Ministry of the Holy Spirit — Lucrarea Duhului Sfânt*). Această epocă este epoca Duhului Sfânt.

Într-o anumită măsură, Duhul Sfânt este persoana neglijată a Trinității, și nu ar trebui să fie așa; așadar, este un imperativ să închei această oră îndemnîndu-i pe elevi ori să facă cunoștință cu Duhul Sfânt, ori, dacă Îl cunosc deja, să Îl cunoască și mai bine.

Îndeamnă-i pe elevii clasei să nu le fie frică să-și predea viețile Duhului Sfânt, ci să caute ca în fiecare zi să fie călăuziți de Duhul. (Specifică din nou că, a spune că ești călăuzit de Dumnezeu nu este decît un alt mod de a spune că ești călăuzit de Duhul.)

D. Rugăciune

Tată, Îți mulțumim pentru puterea pe care o primim atunci cînd ne lăsăm umpluți de Duhul. Ajută-ne să nu ne fie frică să căutăm binecuvîntarea unei astfel de experiențe. Și apoi, Tată, ajută-ne să lucrăm activ pentru a manifesta roadele

Duhului Sfânt în viețile noastre în aceste zile. Îți cerem acest lucru în Numele lui Isus. Amin.

E. De ținut minte

Duhul Sfânt este puterea care stă în spatele lucrării lui Isus pe pământ, și această putere stă la dispoziția tuturor celor care o caută.

LECȚIA 11

Promisiunea și puterea Duhului Sfânt

Textul biblic: Faptele 1:4-8; 2:1-4; 13:1-5

Contextul biblic al lecției: Faptele 1:4-8; 2:1-21; 13:1-12

Faptele 1:4-8

4. Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care“, le-a zis El, „ați auzit-o de la mine.

5. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.“

6. Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?“

7. El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpînirea Sa.

8. Ci voi veți primi o putere când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și pînă la marginile pămîntului“.

Faptele 2:1-4

1. În Ziua Cincizecimii, erau toți împreună, în același loc.

2. Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.

3. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat cîte una pe fiecare din ei.

4. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.

Faptele 13:1-5

1. În biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cîrmuitorul Irod, și Saul.

2. Pe cînd slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat“.

3. Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mîinile peste ei și i-au lăsat să plece.

4. Barnaba și Saul, trimiși de Duhul Sfânt, s-au coborît la Seleucia și de acolo au plecat cu corabia la Cipru.

5. Ajunși la Salamina, au vestit Cuvîntul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan.

VERSETUL DE AUR: „Ci voi veți primi o putere, cînd Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și pînă la marginile pămîntului“ (Faptele apostolilor 1:8).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Duhul va aduce viață, Ezechiel 26:25-32.
- M. Duhul va aduce o viață plină de pace, Isaia 11:1-9.
- M. Duhul va aduce eliberare, Zaharia 12:6-14.
- J. Duhul este dat celor ce-L cer, Luca 11:5-13.
- V. Duhul este dat celor ce cred, Ioan 7:32-39.
- S. Lucrarea Duhului Sfânt, Ioan 16:4-15.
- D. În așteptarea coborîrii Duhului, Faptele 1:1-11.

SCOPUL LECȚIEI: Ca în activitatea lor evanghelică, elevii tăi să se bazeze pe Duhul Sfânt.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult

- I. Planul lui Dumnezeu explicat (Faptele 1:4-8)
- II. Duhul lui Dumnezeu revărsat (Faptele 2:1-4)
- III. Slujitorii lui Dumnezeu trimiși (Faptele 13:1-5)

Concluzie

- A. Părăsirea castelului
- B. Aplicație
- C. Rugăciune
- D. De ținut minte